

КОНЦЕРТ ОТ ТВОРБИ НА МЛАДИ КОМПОЗИТОРИ

На състояния се на 28 март пореден концерт от Фестивала на българското симфонично изкуство бяха изпълнени творби само на млади композитори. Това са представители на нашата композиторска школа, възпитаници на Българската държавна консерватория. На концерта бля-

ха изпълнени предимно програмни произведения: Увертюра „Септември 1923 г.“ от Васил Казанджиев, симфоничната поема „Великото начало“ от Цветан Цветанов, симфонията „На живот и смърт“ от Жул Леви, четири песни от Димитър Тълков по текст на Димчо Дебелянов и „Румънски танц“ от Александър Владигеров.

Това, че млади композитори са написали програмни симфонични творби, е пока-

зателно за правилната идейно-естетическа насока на техните художествени интереси. Би било неоснователно да се мисли, че програмната симфонична музика е единствената форма за развитието на музиката по пътя на социалистическия реализъм. Програмният жанр обаче остава

неограничени възможности за изразяване със средствата на музиката конкретните душевни преживявания, типични за нашето революционно време, което оставя дълбоки следи в мислите и чувствата на новия човек. И тя първа ще играе огромна роля в цялостното му духовно развитие.

Разгледани в светлината на писанията за решаване проблема за съвременната симфонична програмност, произведенията на младите композитори заслужават сериозно внимание и положителна оценка. Прави добро впечатление, че всички представени на този концерт автори притежават необходимите професионални композиторски сръчност и умение да си служат с апарата на симфоничния оркестър.

Това пролича още при изпълнението на първата творба — увертюрата „Септември 1923 г.“, в която в широка амплитуда Васил Казанджиев разгръща оркестъра, разкривайки страница от героиката на Септемврийското въстание. Може би една по-задълбочена конкретизация и характеристика на основните контрастни теми, носители на двата противоположни емоционално наситени образа, щеше да улесни автора в стремежа му да предаде героичната ситуация на това революционно събитие.

Следващото произведение бе симфоничната поема „Великото начало“ за солист-тенор и симфоничен оркестър. Върху текст на Владимир Бонев, Цветан Цветанов е създал интересно замислена и стегната по форма творба, посветена на Осмия конгрес на БКП.

Единственото непрограмно произведение бе Солата, концертанте за соло кларинет и оркестър от Илан Спасов, с участието на професора от БКК Сава Димитров, който майсторски изпълни соловата партия. Прави впечатление, че в една от първите си симфонични творби композитърът е постигнал доста разнообразно слово и оркестрово развитие. Раздвижената първа част се сменя с бавна, в която след оркестровото въступление солирацията инструмент ни въвежда в едно красиво пианисимо, с което за-

вързва втората част. В третата, последна част, авторът използва похвати на повече технически, вариационни раздвижвания в кларинета и оркестъра, разкривайки техния големи възможности.

Добре прозвуча в изпълнение на Разградския симфоничен оркестър симфонията „На живот и смърт“ от Жул Леви, написана по събития, отразени в едноименния роман на Димитър Ангелов. Значителна музикална красота е постигнал композитърът в отделните епизоди. Това е първото му крупно симфонично произведение, в което е обрисувал обобщени образи и героични картини, подкажани от романа. Макар и симфонията да дава по-големи възможности за събличение, композитърът не е успял да постигне пълно стилидно единство в развитието на музикалната драматургия. Доваят се различни по характера на звученето епизоди, непронитчиви една от друга части, което пречи симфонията да се възприеме като цялостно, органически свързано произведение.

На концерта бяха изпълнени и четири песни от Димитър Тълков по текст на Димчо Дебелянов с аккомпанимент на симфоничен оркестър. Самите загаяния на песните — „Молитва“, „Утро“ и пр., предполагат разнообразна психологична образност на отделните поэтични текстове, което трудно бе постигнато при използването от композитора похвати. Не допринесе за доброто изпълнение на песните и известна степен равнотежното отношение на солиста Любомир Водуров.

Концертът завърши с живото и вълнуващо изпълнение на „Румънски танц“ от Александър Владигеров. Върху две популярни румънски мелодии той е написал симфоничен танц, в който особено добре се очертава характерната румънска ритмическа структура и динамика.

За наша радост Разградският симфоничен оркестър се представи заедно със своя диригент Димитър Карагьозов в отлична форма и показа нарасналите си изпълнителски възможности.

Крум АНГЕЛОВ

